

לְהַנָּחַן בְּבִגְי אָדָם אַחַר כֶּף, וְכִלְקַן הַצִּיּוּרִי לְפָנָיו בְּאוֹתוֹ צִיּוּר מִמֶּשׁ שְׁעֵתִידִים לֵהִיּוֹת בְּנֵי אָדָם לְאַחַר מִכֵּן, וְרָאָה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד.

וַיֵּשׁ מִהֵן שְׁעֵתִידוֹת לְהִרְעֵ אֶת דְּרִכֵּיהֶן בְּעוֹלָם, וּבִשְׁעָה שְׁמֹגִיעַ זְמַנָּן, קוֹרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְאוֹמֵר לָהּ: לְכִי וְהַכְּנִסִי בְּמִקוֹם פְּלוּנִי לְגוֹף פְּלוּנִי. וְהִיא מְשִׁיבָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, דֵּי לִי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁאֲנִי יוֹשֶׁבֶת בּוֹ, וְלֹא אֵלֶיךָ לְעוֹלָם אַחַר שִׁישְׁתַּעֲבְדוּ בִי וְאֶהְיֶה מְלַכְלַכַת בִּינְיָהֶם. אוֹמֵר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִיּוֹם שֶׁנִּבְרְאָת, עַל מְנַת כֵּן נִבְרְאָת, לֵהִיּוֹת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. כִּיּוֹן שְׂרוּאָה הַנִּשְׁמָה כֶּף, בְּעַל כְּרַחֲמָה יוֹרֶדֶת וְנִכְנָסֶת לְשֵׁם.

הַתּוֹרָה שְׁנוֹתְנַת עֲצָה לְכֹל הָעוֹלָם רוֹאָה כֶּף, וּמִזְהִירָה אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם וְאוֹמְרָת: רְאוּ כִּמָּה חָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיכֶם. מְרַגְלִית טוֹבָה שְׁהִיָּתָה לוֹ, מְכַר לְכֶם בַּחֲנֹם כְּדֵי שִׁשְׁתַּעֲבְדוּ בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְכִי יִמְכַר אִישׁ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ - זֶה הַנִּשְׁמָה הַקְּדוֹשָׁה. לְאִמָּה - לֵהִיּוֹת אִמָּה מְשַׁעֲבֶדֶת בִּינְיָכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. כְּבִקְשָׁה מִכֶּם, בְּשַׁעָה שְׁמֹגִיעַ זְמַנָּה לְצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא תֵצֵא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים, לֹא תֵצֵא מִטְּנֵפֶת בַּחֲטָאִים. תֵצֵא בֵת חוֹרִין, בְּרוּרָה נְקִיָּה, כְּדֵי שִׁישְׁמַח בָּהּ אֲדוֹנָה וְיִשְׁתַּבַּח בָּהּ וְיִתֵּן לָהּ שְׂכָר טוֹב בְּצַחֲצוּחֵי גֹן עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצוּחוֹת נַפְשֶׁךָ. וְדַאי פֶּאֶשֶׁר תֵצֵא בְּרוּרָה נְקִיָּה כְּרַאוּי.

אֲבָר אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, כְּשִׁיּוֹצֵאת מְלַכְלַכַת בְּטַנוּפֵי הַחֲטָאִים וְלֹא נִרְאִית לְפָנָיו כְּרַאוּי - אוֹי לְאוֹתוֹ הַגּוֹף שְׁאֲבָד מְאוֹתָהּ

הוּא לְמַבְרִי עֲלֵמָא, סְלִיק בְּרַעוּתָא קָמִיהּ, וְצִיּוּר כֹּל נִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן זְמִינִין לְמִיָּהֵב בְּבִגְי נִשְׂא לְבַתָּר, וְכִלְהוּ אֶתְצִיּוּרוֹ קָמִיהּ בְּהֵוֹא צִיּוּרָא מִמֶּשׁ, דְּזְמִינִין לְמַהוּי בְּבִגְי נִשְׂא לְבַתָּר, וְחָמָא כֹּל חַד וְחַד.

וְאִית מְנַהוֹן דְּזְמִינִין לְאַבְאָשָׁא אֶרְחִייהוּ בְּעֵלְמָא, וּבִשְׁעָתָא דְּמָטָא זְמִינִיהוּ, קָרִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵיָא נִשְׁמַתָּא, אָמַר לָהּ, זִילִי עוֹלִי בְּדוּף פְּלִין. בְּגוּף פְּלִין. אֶתִּיבַת קָמִיהּ, מְאָרִיָּה דְּעֵלְמָא, דֵּי לִי בְּעֵלְמָא דָּא דְּאֵנָּא יִתְבָּא בֵּיהּ, וְלֹא אִיָּהֶךָ לְעֵלְמָא אַחְרָא, דִּישְׁתַּעֲבְדוּן בִּי, וְאֶהְיֶה מְלוֹכְלַכָּא בִּינְיִיהוּ. אָמַר לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִן יוֹמָא דְּאַתְבְּרִיאַת, עַל דָּא אַתְבְּרִיאַת לְמַהוּי בְּהֵוֹא עֲלֵמָא. כִּיּוֹן דְּחָמַת נִשְׁמַתָּא כֶּף, בְּעַל כְּרַחֲמָה נְחַתַת וְעֵאלַת תְּמָן.

אוֹרְיִיתָא דִּיהֵבַת עֵיטָא לְכֹל עֲלֵמָא חָמַתָּא הַכִּי, אֲזַהִירַת לְבִגְי עֲלֵמָא, וְאַמְרַת, חָמוּ כִּמָּה חָס קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיכֶוּ, מְרַגְלִיתָא טְבָא דְהוֹת לִיָּה, זְבִין לְכוּ לְמַגְנָא, דְּתִשְׁתַּעֲבְדוּן בָּהּ בְּהֵאִי עֲלֵמָא.

וְכִי יִמְכַר אִישׁ: דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ: דָּא נִשְׁמַתָּא קִדְשָׁא. לְאִמָּה: לְמַהוּי אִמָּה מְשַׁתַּעֲבָדָא בִּינְיִיכוּ (דף צ"ו ע"א) בְּהֵאִי עֲלֵמָא. בְּמָטוּ מְנִיִּיכוּ, בְּשַׁעָתָא דְּמָטִי זְמַנָּא לְנַפְקָא מִהֵאִי עֲלֵמָא, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים, לֹא תִפּוּק מִתְּטַנְפָּא בַחוּבִין, תִּפּוּק בֵּת חוֹרִין, בְּרִירָה נְקִיָּה, בְּגִין דִּיחֲדִי בָּהּ מְאָרִיָּה וְיִשְׁתַּבַּח בָּהּ וְיַהִיב לָהּ אֲגַר טַב, בְּצַחֲצוּחֵי דְּגַנְתָּא דְּעֵדֶן. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה נח) וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצוּחוֹת נַפְשֶׁךָ, וְדַאי כִּד תִּפּוּק בְּרִירָה נְקִיָּה כְּדָקָא יֵאוּת.

אֲבָר אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, כִּד נַפְקַת מְלוֹכְלַכָּא בְּטַנוּפֵי חוּבִין, וְלֹא אֶתְחַזִּיאַת קָמִיהּ כְּדָקָא יֵאוּת, וְוִי

נשמה לעולמים. משום שפאשר הנשמות עולות ברורות ויוצאות נקיות מן העולם הזה, כל נשמה ונשמה נכנסת לספר אוצר המלך, וכלן בשמות, ואומר: זו היא נשמת פלוני עתידה תהיה לאותו הגוף שעזבה. ואז כתוב לו יעדה, בו.

ובשיוצאת רעה בעיני אדניה, שנטמאה בחטאים ובטנוף של החטאים, אז לא יעדה, בא'. ונאבד אותו הגוף ממנה, והיא לא מזדמנת אליו, פרט לאותה שבעלה התרצה ושב בתשובה של הגוף בה, אז כתוב והפדה, כמו שנאמר (איוב לב) פדה נפשו מעבר בשחת. והפדה, זהו באדם, שהעצה שלו שיפדה אותה וישוב בתשובה. והקדוש ברוך הוא אמר את זה לשני צדדים, והפדה בתשובה. אחר ששב בתשובה, פדה אותה מדרך הגיהנם.

לעם נכרי לא ימשל למכרה. מי זה עם נכרי? עלובה היא הנשמה, שפאשר יוצאת מן העולם וכן אדם מסטה דרכו עמה, היא רוצה לעלות למעלה לתוך המחנות הקדושים, משום שהמחנות הקדושים עומדים באותה דרך של גן עדן, ומחנות נכריים עומדים באותה דרך של הגיהנם. זכתה הנשמה, ואותה שמירה ופרישת לבוש הנכבד עליה. כמה מחנות קדושים מעתדים לה להתחבר עמה ולהכניס אותה לגן עדן. לא זכתה - כמה מחנות נכריים מזמנים להכניס אותה של בדרך הגיהנם, ואותם מחנות של מלאכי חבלה מזמנים לעשות בה נקמות. בא הפתוב ומוכיח, לעם נכרי לא ימשל למכרה - אלו מלאכי חבלה. בבגדו בה - אותה

בבגדו בה, איהו נטירא,

להווא גופא, דאתאביד מההיא נשמתא לעלמין. בגין, דכד נשמתין סלקין בריין, ונפקין נקיין מהאי עלמא, כל נשמתא ונשמתא, עאלת בספרא דאחמתא דמלפא, וכלהו בשמהן, ואמר דא היא נשמתא דפלניא, זמינת תהא לההוא גופא דשבקת, וכדין פתיב, לו יעדה, בו'.

וכד נפקת רעה בעיני אדניה, דקא אסתאבא בחובין, ובטנופא דחטאין, פדין לא יעדה בא'. ואתאביד ההוא גופא מינה ואיהי לא אזדמנת לגביה בר ההיא דמארה אתרעי, ותב בתיובתא דגופא בה, פדין פתיב, והפדה. כמה דאת אמר (איוב לג) פדה נפשו מעבור בשחת. והפדה, האי איהו כבר נש, דעיטא דיליה, דיפרוק לה, ויתוב בתיובתא, ולתרין סטרין קאמר קדשא בריך הוא, והפדה בתיובתא. לבתר דתב בתיובתא, פדא לה מארחא דגיהנם.

לעם נכרי לא ימשל למכרה. מאן עם נכרי. עלובתא איהי נשמתא, דכד נפקת מעלמא, ובר נש אסטי ארחיה בהדה, היא בעאת לסלקא לעילא, גו משריין קדישין, בגין דמשריין קדישין קיימין בההוא ארחא דגן עדן, ומשריין נוכראין קיימין בההוא ארחא דגיהנם.

זכתה נשמתא, וההוא נטירו, ופרישו דלבושא יקירא עליה. כמה משריין קדישין, קא מתעתדן לה, לאתחברא בהדה, ולמיעאל לה לגן עדן. לא זכתה, כמה משריין נוכראין מתעתדן למיעל לה בארחא דגיהנם. ואינון משריין דמלאכי חבלה זמינין למעבר בה נוקמין, אתא קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימשל למכרה, אלין מלאכי חבלה.